

A Pécsi Ítéltábla Wagner Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe, ügyintéző: Dr. Wagner Áron Bence) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - Dr. Halász Lajos ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása és sérelemdíj megfizetése iránt indított perében a Kaposvári Törvényszék 2018. november 8. napján kelt 13.P.21.858/2017/20. számú ítélete ellen az alperes részéről 21. sorszámmal előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatja, az alperes marasztalásának összegét 1.000.000.-(egymillió) forintra és az általa fizetendő elsőfokú perköltség összegét 183.500.-(száznyolcvanháromezer-ötszáz) forintra leszállítja, ezt meghaladóan tekinti a keresetet elutasítottnak.

Egyebekben - fellebbezett részében - az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak - az állami adóhatóság felhívására - 120.000.-(egyszázhuszezer) forint feljegyzett másodfokú eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a K, F. utca ... szám alatti dohányboltban 2015. április 22. napján elkövetett emberöléssel kapcsolatban az alperes médiaszolgáltató által üzemeltetett **www.k....hu** internetes portálon 2015. április 23. napján "Elfogták a gyilkost!" címmel jelent meg cikk. Ez arról tudósított, hogy aznap a kora délutáni órákban elfogták, és a rendőrségen előállították azt a férfit, aki a rendelkezésre álló adatok szerint 2015. április 22. napján az esti órákban megölte a dohányboltban eladóként dolgozó fiatal nőt. A cikkben a következő bekezdés is szerepelt: "Forrásaink azt is tudni vélik, hogy egy **s-i B.P.** nevű férfi az elkövető. A facebook adatlapja szerint **Sban** él, de **k-i** születésű."

A felperes **k-i** születésű, a bűncselekmény elkövetésekor már évek óta **Sban** élő, és a helyi **S** áruházlánc alkalmazásában álló férfi. Az alperes ismeretlen forrásból származó információja alapján, a facebook portál a lefolytatott kutatás eredményeként a felperes adatlapját adta ki találatként, miután a fenti adatok a „**s-i**” szó kivételével a facebook felhasználók közül - egyedül - felperesre illenek. A bűncselekménnyel kapcsolatos eseményeket nyomon követő, nagy számú facebook felhasználó számára a cikkben közölt adatok alapján történt lekérdezéskor a felperes

adatlapja jelent meg, és a közösségi médiában futótűzként terjedt annak a híre, hogy a felperes a bűnelkövető. Az alperes „valótlan híresztelését” követően a felperest számos zaklatás, atrocitás érte a megjelent cikk szekciójában, illetve a Facebook- on, valamint a mindennapokban. Közvetlen családtagjai is tudomást szereztek róla, több **k-i** ismerőse, osztálytársa, illetve a közvetlen munkatársai is találgatták hogy tényleg a felperes-e az elkövető. Munkatársai a háta mögött összesúgtak, közvetlen felettese gyakran écelődött vele, rosszindulatú megjegyzésekkel illetve, ezért munkahelyváltásra kényszerült, mindez pszichésen, rendkívüli módon megterhelte a felperest. A felperes többszöri telefonálását követően az alperesi médiaszolgáltató által üzemeltetett internetes oldal szerkesztősége a sérelmes cikkel kapcsolatban helyreigazítást tett akként, hogy a cikket átszerkesztette és a felperes adatai nélkül ismételtén közzétette.

A felperes kereseti kérelmében kérte annak megállapítását, hogy az alperes azzal, hogy őt a bűncselekmény elkövetőjeként tette beazonosíthatóvá megsértette a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát, és kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest, nyilvánosságot biztosító nyilatkozat formájában elégtétel adására, valamint 2.000.000 Ft sérelemdíj megfizetésére.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Kifejtette, hogy soha nem állította a felperesről, hogy a per alapját képező bűncselekmény elkövetője. A cikk egyéb információi, hogy Kon elfogták, hogy zajlik a kihallgatása, továbbá a „**s-i**” jelző nem igaz a **Sban** élő felperesre. A cikk nem azonosította a felperest a gyilkosság elkövetőjeként, nem vált a felperes személyes adata, képmása a nagy nyilvánosság számára elérhetővé.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével megállapította, hogy az alperes azzal, hogy az általa üzemeltetett [www. k...hu](http://www.k...hu) internetes oldalon 2015. április 23-án "Elfogták a gyilkost!" címmel megjelent cikkében azon valótlan tény híresztelésével, hogy a 2015. április 22-én a K, F. utca ... szám alatti dohányboltban történt emberölés elkövetője "egy... **B.P.** nevű férfi, aki a facebook adatlapja szerint **Sban** él, de **k-i** születésű" a felperest tette beazonosíthatóvá, ezzel megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát. Kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogsértést megállapító rendelkezését a jogerőre emelkedést követő 8 napon belül, saját költségén, az internetes oldalán, a sérelmes cikk megjelenési helyén hozza nyilvánosságra 30 nap időtartamban, kötelezte továbbá 1.500.000 forint sérelemdíj megfizetésére. Kifejtette, hogy az Alaptörvény 6. cikk (1) bekezdése, illetve a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (Ptk.) 2:42. § (1) bekezdése folytán a jóhírnév alkotmányos alapjog, amely a szólásszabadság korlátozását jelenti. A jóhírnév sérelme különösen akkor valósul meg, ha valaki más személyre sértő közlést tesz, a közlés tényállítást tartalmaz és valótlan állít vagy híresztel, vagy a valóságot hamis színben tünteti fel. A közlést a legtagabb értelemben kell felfogni, amely magában foglalja a gondolatkifejtés minden elképzelhető és alkalmas módját. A perbeli sérelmezett cikk tényeket kívánt közölni a bűncselekmény lehetséges elkövetőjéről a közvélemény számára, kifejezés módjában nem sértő, ugyanakkor minden olyan adatot - kezdőbetűvel jelölt vezetéknev, utónév, születési hely, tartózkodási hely - tartalmazott, amely egy meghatározott személy beazonosítása szempontjából személyes adatnak minősül. A „**s-i**” jelző használatától eltekintve, a felperes vált egyedileg beazonosíthatóvá a facebook közösségi média felületén történő lekérdezést követően. Az alperes a cikk közlésével, más által tett valótlan tényállítás továbbadásával a felperest tette az egyik legsúlyosabb élet elleni bűncselekmény elkövetőjével azonosíthatóvá. A felperes által csatolt facebook üzenetek, beszélgetések bizonyítják, hogy az alperes által a cikkben megadott adatok alapján egyértelműen a felperest azonosították az emberölés elkövetőjével. Az alperes azzal, hogy a nagy nyilvánosság számára hozzáférhetővé tett cikkben valótlanul a felperest egy gyilkosság elkövetőjeként tette azonosíthatóvá, megsértette a felperes jóhírnevét és emberi méltóságát, kötelezte az alperest a Ptk. 2: 51. § (1) bekezdés c) pontja alapján elégtétel adására. A Ptk. 2:52. §

(1) bekezdésére utalva alaposnak találta a felperes sérelemdíj iránti igényét. Kiemelte, hogy a tanúvallomások alátámasztották a felperesnek azt az állítását, hogy az alperesi cikk hatására munkahelyi atrocitások érték, egyes kollégái zaklatása miatt munkahelyváltásra kényszerült, illetve, hogy a felperest bizonyítottan pszichésen rendkívül megviselték a több hónapon át tartó, a társadalom részéről érkező, megbélyegző negatív értékítéletek, azonban a felperes által kért összeget kismértékben eltúlzottnak találta és a felperest ért hátrány kiküszöbölésére 1.500.000 forint összeget találta alkalmasnak.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság nem a cikk egészét, hanem abból egy fél mondatot ragadott ki, és azt nem egészében értékelte. Elismerte, hogy a cikk helytelenül tartalmazta, hogy az elkövetéssel gyanúsított személy **k-i** születésű és **Sban** él, de a cikkben a kiragadott mondaton túl még az is szerepelt, hogy a **K. Kórház Urológiai Osztályára** sétált be az elkövető, és ott felismerték. A felperes mindeközben **Sban** tartózkodott, értelemszerűen **Kon** nem is ismerhették fel, és nem foghatták el, így nem lehet a bűncselekmény elkövetője, továbbá a „**s-i**” jelző sem illik rá. Az elsőfokú bíróság kizárólag az azonosságokat emelte ki a felperes és az elkövető személyi adatai körében, a különbségeket nem tárta fel, azokra nem tért ki. A közölt cikk nem tette a felperest egyedileg beazonosíthatóvá, ezért a jóhírnév megsértésére sem volt alkalmas, minderre tekintettel a sérelemdíj iránti igény is alaptalan.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés kisebb részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és abból helyes következtetéseket levonva, helyesen állapította meg az alperes terhére a személyiségi jogsértés tényét.

Az alperesi védekezés kapcsán a másodfokú bíróságnak először abban kellett állást foglalnia, hogy a felperes rendelkezik-e keresetösségi joggal. A Ptk. 2:54. § (1) bekezdése szerint ugyanis a személyiségi jogokat személyesen lehet érvényesíteni, tehát azt kellett vizsgálni, hogy a perbeli cikk felperes által hivatkozott része objektív módon alkalmas-e a felperes, mint érintett beazonosítására. Az kérhet ugyanis jóhírnév, illetve becsület megsértése miatt jogorvoslatot, aki bizonyítani tudja, hogy a kifogásolt állítás rá vonatkozik, tehát szükséges, hogy az adott kifogásolt közleményéből az érintett személy utalással vagy más módon objektíve felismerhető legyen (Fővárosi Ítéltábla 32.Pf.20.076/2017/4/II.).

Az elsőfokú bíróság által megállapított és az alperes által sem vitatott tényállás szerint a perbeli cikk megjelenésekor, 2015. április 23-án a felperes volt az egyetlen olyan személy a facebook felhasználók között, aki a cikkben megjelölt adatoknak megfelelt, és így az alperes cikkének utolsó mondatával egyértelmű kapcsolatot teremtett a felperes és a bűncselekmény között. Kellő körülmények esetén azt az alperesnek is tudnia kellett, hogy a cikkben szereplő adatok alapján a facebook használói a felperest nyomban azonosítani tudják. Mindebből az következik, hogy a felperes volt az egyetlen olyan személy, aki az alperes ellen e jogsérelem miatt személyiségi jogi igényt érvényesíthetett, s nem igaz az alperes azon állítása, hogy az elsőfokú bíróság álláspontjának elfogadása esetén minden **B.P.** megjelölésű személy felléphetne vele szemben.

Az alperes érdemi védekezésével sem értett egyet a másodfokú bíróság. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperesi cikk utolsó mondata, annak tartalma a „**s-i**” jelző kivételével olyan felperesi személyes adatokat tartalmaz, amely a facebook használók számára a felperest tette

azonosíthatóvá. Kétségtelen, hogy a **s-i** lakos kitétel is szerepelt a cikkben, ami a keresettel érintett utolsó mondat tartalmával ellentétes, de amennyiben az alperes alkalmazottjának, a cikk írójának nem tűnt fel az ellentmondás (**s-i**, bár **k-i** születésű és **Sban** él), akkor az átlagos olvasótól, illetve facebook használatól sem várható el a felismerés, s azon következtetés levonása, hogy az egyéb egyezőség ellenére sem a felperesről van szó. A facebook használatok a közölt facebook adatok alapján a felperest azonosították, mert az alperes az ő adatait közölte. A cikkben leírt egyéb körülmények a **k-i** hozzátartozók, volt osztálytársak, egyéb ismerősök körében nem zárták ki a felperes személyét, hiszen a **Sban** lakó felperessel nem találkoztak, nem tudhatták, hogy letartóztatásban van-e vagy sem.

A sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény 4. § (3) bekezdése szerint a sajtószabadság gyakorlása nem valósíthat meg bűncselekményt vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, nem sértheti a közérkölcset, valamint nem járhat mások személyiségi jogainak sérelmével. A sajtónak, jelen esetben az alperesnek tehát a tájékoztatási kötelezettsége nem keletkeztet többletjogokat, köteles betartani a jogszabályokat, és a tevékenységével nem sérthet másokat, tevékenysége nem járhat mások személyiségi jogainak sérelmével (BDT2017. 3760.). Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a perbeli cikk utolsó mondatával a felperest az egyik legsúlyosabb bűncselekmény elkövetőjeként tette beazonosíthatóvá és helyesen kötelezte az alperest elégtétel adására.

A másodfokú bíróság azonban nem értett egyet teljes körűen az elsőfokú bíróságnak a sérelemdíj összegszerűsége körében figyelembe vett körülmények, bizonyítékok értékelésével, mérlegelésével.

A felperes előadása szerint **s-i** ismerősei és munkatársai - az alperes írása nyomán - a **h...hu** által megjelentett cikkből szereztek tudomást a **k-i** eseményekről. A cikk múlt időben fogalmazva tudósít arról, hogy az elkövetőt elfogták, és előzetes letartóztatását rendelték el, márpedig a felperes **Sban** élő környezete - ellentétben a **k-i** ismerősökkel - naponta találkozott a felperessel, így tudniuk kellett arról, hogy a cikkben szereplő személy és a felperes nem lehet azonos. Amennyiben a felperest mégis kellemetlen, rosszízű tréfák, atrocitások érték az már nem róható az alperes terhére, az azzal kapcsolatos hátrány nem áll okozati összefüggésben az alperes jogsértő magatartásával. Ebben a körben már jelentősége van a cikk teljes tartalmának. Erre tekintettel, az egyéb - az elsőfokú bíróság által helyesen értékelt - körülmények alapulvételével, a felperest ért jelentős jogsértés súlyára, a felperest személyében ért hátrány orvoslására a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíj összegét 1.000.000 Ft-ra leszállította.

A fentiek okán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 1952.évi III. tv. (1952. évi Pp.) 253. § (2) bekezdése alapján - fellebbezett részében - részben megváltoztatta és az alperest terhelő töke marasztalás összegét 1.000.000 Ft-ra leszállította, a keresetet ezt meghaladóan tekintette elutasítottnak.

A marasztalás összegének leszállítása folytán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított, alperest terhelő perköltség összegét az 1952. évi Pp. 81. § (2) bekezdése alapján - a felperes pernyertességének megfelelő összegre - 183.500 Ft-ra szállította le, figyelemmel a felperes által lerótt illeték összegére.. Az 1.000.000 Ft sérelemdíjat alapul véve a felperest képviselő ügyvéd munkadíját a 32/2003.(VIII.22.) IM számú rendelet 3. § (2) bekezdése és 4/A §-a szerint 63.500.- ft-ban állapította meg,

A másodfokú eljárásban az alperes, a csekély mértékben sikeres fellebbezésére tekintettel az 1952.

évi Pp. 82. § (2) bekezdése szerint köteles az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 57. § (1) bekezdés f) pontja folytán feljegyzett másodfokú eljárási illetéket az Itv. 74. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó 6/1986.(VI.26.) IM számú rendelet 13. § (2) bekezdése alapján az államnak megfizetni. A másodfokú eljárásban egyéb költség nem merült fel, miután a felperes írásbeli fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő és a tárgyaláson sem jelent meg.

écs , 2019. április 4.

Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró,
Dr. Kovács János s.k. bíró